

När det är dags att släppa taget

Den här gången skriver jag om den svåra delen med att vara hundägare. När det är dags att låta sin vän vandra vidare.

Det blir därför mer personliga reflexioner än hårda fakta, och där kan man alltid se på saker olika. Med en egen 12-årig labrador med stela leder, är jag i den processen själv.

Som veterinär får man ibland frågan om det inte är jobbigt när folk vill avliva sina friska djur för att de inte har tid eller ork längre. Min erfarenhet är att det är ytterst ovanligt. Mig har det bara hänt någon enstaka gång under 20 år.

Nej, de svåra fallen är när djurägare inte kan, vill eller förmår inse att deras vän inte har ett värdigt liv längre. Det kan vara sjukdomar där man vet att det bara återstår någon dag av sjukdom eller kroniska sjukdomar där det som finns framåt, bara är veckor eller månader av smärtor.

Att lotsa någon genom den processen är bland det viktigaste och svåraste man gör som veterinär.

Jag tror, att ett problem ligger i, att man som djurägare inte ens vill tänka på vad som skall komma, utan man hamnar i ett läge där man måste fatta, bokstavigt talat, livsavgörande beslut utan att vara förberedd.

Mitt råd är, att i alla fall någon gång under lugna former, tänka igenom hur slutet för din hund ska vara.

Det är en del av ansvaret som djurägare, likaväl som att ge bra mat och motion.

Akuta allvarligare sjukdomar som inte är behandlingsbara är på sätt och vis lättare att förhålla sig till. Hunden mår inte bra och slutet är oundvikligt och nära förestående. Kroniska sjukdomar är svårare att hantera, artros, kroniska magproblem eller mer naturliga åldersprocesser som nedsatt syn och hörsel.

Jag tycker att ofta är hundens temperament en viktig faktor.

Jag brukar fråga ”Verkar han trivas med livet?”

Då kan det komma fram – han vill knappt gå på promenader längre, han

vill inte leka med sina kompisar längre, han är bara grinig på andra hunden hemma” osv. Eller – ”Visst han sover mycket men han leker gärna med grannhunden och gillar att springa lös i skogen”.

Jag tycker det är en mycket viktig faktor förutom det rent medicinska.

Så sammanfattningsvis, tänk igenom innan, hur du vill agera när din hund blir gammal och sjuk. Vad är dina gränser? Hur mycket tycker du är rimligt med medicinska utredningar och behandlingar?

Det kommer förmodligen att bli på något annat sätt, livet brukar ju vara så, men jag tror det underlättar att ha tänkt efter före.

Leg.vet Per Bransell

Specialist i hundens och kattens sjukdomar

Vettris Falun

När regnbågsbron passerats

Det kommer en dag då vår trogna vän inte kan eller orkar vara med oss längre.

För att hålla viktiga register aktuella så behöver du komma ihåg följande:

Att avregistrera hunden i **Jordbruksverkets Hundregister**. Du loggar in på samma sätt som när du registrerade in hunden i det obligatoriska registret.

Att komma ihåg detta, innebär att nödvändig statistik är korrekt och att de kan veta hur många hundar det finns i Sverige, vilka raser, ålder med mera.

Det är kostnadsfritt att avregistrera hunden.

Är du registrerad som ägare av hund hos **Svenska Kennelklubben, SKK**, så bör du anmäla din hunds bortgång även hos dem.

På samma sätt så bidrar du här med viktig information som främjar bland annat forskning och det avelsarbete man bedriver för bättre hundhälsa.